

دیدارِ بنفشه زار را باور کن
 بیداری جوید باور را باور کن
 بر شاخه شادمان گلبرگِ درخت
 کتر دگر کی به باور را باور کن

■ از پونه پیام آشنا می آید
 عطر علف از عاطفه ها می آید
 خیزید و به روی عاشقان گل ریزید
 ای منتظران! بهار ما می آید

■ این بار، چو این بهار می باید زیست
 سرشار و شکوفه بار، می باید زیست
 امروز که رنگ شادیت سرخ تر است
 شاداب تر از اثار، می باید زیست

■ بر خیز و بیفشان و بیاران، ما را
 سبز است ترانه بهاران، ما را
 ای شعله هر شکفته، ای آتش عشق
 بر خیز و برانگیز و بسوزان، ما را

■ من چون چمنم تو باد فروردینی
 من، داغ هزار لاله، تو نسرینی
 آزاده تر از سرود سروستانم
 گر با من و آرزوی من، بنشیننی

■ باز آمدن تو، باز دیدن دارد
 سرسبزی لبریز تو، چیدن دارد
 با اینهمه درد کهنه، نوروز! هنوز
 آواز تو از دلم، شنیدن دارد